

siger, at saa bliver det Skatteyderne, som komme til at bære det, og saa bliver det ligelig fordelt, men det er jo saaledes, at mange af dem, som lade deres Kød kontrolere paa Kontrolstationen i en større By, sælge ikke alt det Kød, som de lade kontrolere, i Kommunen, men tage ud med det og sælge det i Omegnen, benytte det Kontrolstempel, de have erhvervet i Kommunen for sundt Kød, som Reklame for deres Kød, som de sælge andetsteds. Dersom man fuldstændig ophævede Afgiften, kan man være sikker paa, at enhver Slagter, der agter at sælge Kød i Nærheden af et Sted, hvor han kan faa Kødet kontroleret, først vil sørge for at faa det kontroleret, da det ikke koster ham noget, og derefter tage ud med det. Det vil sige, at Byen, som har indrettet Kontrolstationen, kommer til at betale Kontrolafgiften ogsaa for andre, og saa opnaar man ikke en Gang ved at lægge denne Skat paa Byerne, at sikre Landboerne eller de mindre Byer, som ikke have Kontrol, mod at faa daarligt Kød, idet man jo der alligevel kan forhandle Kød, som ikke er kontroleret. Jeg hævdede derfor, at jeg ansaa Indførelse af obligatorisk Statskontrol for at være den eneste Maade, hvorpaa man kunde ordne dette Spørgsmaal tilfredsstillende. Man kunde enten indføre Statskontrol saaledes, at det overlodes Kommunerne at administrere den mod at opkræve en Afgift, der ikke maatte være for stor, eller ogsaa kunde man — hvad jeg vilde anse for rigtigere, for at det kan blive saa ensartet som muligt — afholde Udgifterne til Kontrolørerne fra Statskassens Side, og saa kan man indrette det, som man vil, enten mod Afgift eller afgiftsfrit. Det vil være ganske ens, enten man paalægger Byerne at lade kontrolere eller stiller dem det frit, for de ville af Hensyn til de sanitære Forhold i Byerne blive nødt til at indføre Kontrol, og derved komme de til at kontrolere for andre, som ikke ere bosiddende i Kommunen, og som de derfor ikke have Interesse i at afholde Udgifter for.

K. M. Klausen: Der er i Dag fremkommet et Par Udtalelser, som muligvis kunne faa Betydning ved Forhandlingen af denne Sag. Det forekommer mig, at der ved dem ligesom er aabnet en Udvej for, at de modstridende Interesser med Hensyn til dette Forslag kunne enes. I ethvert Tilfælde tror jeg, at de ville være i Stand til at danne Grundlag for en videre Forhandling om dette Lovforslag. De

Udtalelser, jeg sigter til, kom fra den højtærede Justitsminister. Han udtalte for det første, at der kunde være Tale om at yde en Erstatning til Kommunerne. Der tænkes naturligvis herved paa de Kommuner, der have bragt store pekuniære Ofre for at ordne deres Kødkontrol, det er billigt og retfærdigt, at der tages noget Hensyn hertil. Men de ærede Forslagsstillere have jo hidtil stillet sig helt afvisende overfor den Tanke. I den i Fjor afgivne foreløbige Betænkning siges det udtrykkelig, at de Tab, der for Kommunerne muligvis maatte opstaa ved Sagens Gennemførelse, vare Statskassen ivedkommende og maatte bæres paa de Steder, hvor de maatte falde. Med andre Ord: Udvalgets eller dets Flertals Stilling i Fjor var den, at man ikke vilde høre nogen som helst Tale om at yde Erstatning til de Kommuner, der vitterlig, hvis dette Lovforslag gennemføres, ville faa endog meget betydelige Tab. For det andet udtalte den højtærede Justitsminister, hvad der ogsaa giver mig noget Haab om, at vi kunne forhandle om dette Spørgsmaal, at den udenrigs Kødkontrol muligvis burde skærpes. Det er netop disse to Ting, jeg fra min Side stadig har gjort gældende overfor Lovforslaget, den ene: Erstatningspligten overfor Kommunerne og den anden: Skærpelse af den nuværende Eksportkontrol.

Naar Eksportkontrollen skal være gældende for hele Landet, maa det kræves, at den bliver for det første uafhængig, at der bliver ansat Kontrolører, der staa fuldt uafhængige af Producenterne og ikke have andet at tage Hensyn til end deres Embedspligt. Saaledes som Forholdene ere i Øjeblikket, og som Forholdene end yderligere ville blive, hvis dette Lovforslag gennemføres, kunne vi ikke have Tillid til de Kontrolører, der ville komme frem, vistnok endog i meget stort Tal. For det andet have vi forlangt, at Kontrolørerne ogsaa skulle være sagkyndige. Jeg tvivler meget om, at vi virkelig overalt ville faa sagkyndige Kontrolører, hvis Lovforslaget gennemføres. Nu kan jo en Mand, der ønsker at eksportere Kød, og fremtidig altsaa en Mand, der ønsker ikke alene at eksportere Kød, men ønsker at slagte og indføre Kød f. Eks. til Byerne, kræve, at der i den Jurisdiktion, hvor han hører hjemme, anvises ham en Dyr læge, som skal kontrolere de slagtede Dyr. Men Følgen deraf vil blive, at mange Steder, i mange Kommuner bliver man nødt til at tage den Dyr læge, der findes